

**Krajský soud v Ústí nad Labem**

Národního odboje 1274/26

400 92 Ústí nad Labem

Sp. zn.: **7 To 451/2014**

**Obžalovaní:** 1. **David K.**, nar. XXX  
XXX

2. **Lucie Š.**, nar. XXX  
XXX

*et alius*

## **Vyjádření**

**obžalovaných ke stížnosti státního zástupce proti usnesení**

**Okresního soudu v Mostě ze dne 10. září 2014, č. j. 42 T 20/2011-393**

Trojmo

Bez příloh

## I.

[1] Stížností, písemně odůvodněnou podáním ze dne 29. října 2014, napadl státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 10. září 2014, č. j. 42 T 20/2011-393 (dále jen „**napadené usnesení**“), jímž byla věc obžalovaných postoupena Magistrátu města Mostu jako orgánu příslušnému rozhodovat o přestupcích.

[2] Ke stížnosti pokládají obžalovaní za účelné předložit soudu své stručné vyjádření.

## II.

[3] Jak vyplývá z odůvodnění stížnosti, má státní zástupce za to, že jednáním obžalovaných došlo ke spáchání trestného činu, avšak důvody, o než tento závěr opírá, nejsou z jeho textu zcela zřejmé.

[4] Okresní soud se v napadeném usnesení zabýval žalovaným skutkem zejména po stránce toho, zda měli obžalovaní vůbec možnost rozpoznat protiprávnost svého jednání, a dospěl k závěru, že tomu tak nebylo, protože orgány činné v trestním řízení svým předchozím – a ostatně i následným – postupem jim k tomu neposkytly vodičko, jestliže podobnou symboliku jako je ozubené kolo s nápisem „DS“ na praporu *Dělnické strany* tolerovaly a dodnes tolerují jak ve znaku *Dělnické strany sociální spravedlnosti*, tak v emblemu užívaném občanským sdružením *Dělnická mládež*. Vedle toho se soud I. stupně pozastavil nad otázkou společenské škodlivosti jednání obžalovaných za situace, kdy orgány činné v trestním řízení nejsou s to postihovat daleko závažnější extremistické jednání, což soud v napadeném usnesení exemplifikoval událostmi při tzv. Pochodu na Janov, kdy nebyl před soud postaven téměř nikdo z pachatelů násilné trestné činnosti, ačkoli policie byla těmto skutkům bezprostředně přítomna.

[5] Soud I. stupně rovněž uvedl, že smyslem právní úpravy ochrany společenských zájmů je extremismus postihovat, avšak v jeho nebezpečných formách, a to tak nebezpečných, že je za nebezpečné považuje drtivá většina společnosti. K tomu provedl srovnání s praxí ve Spolkové republice Německo, kde existuje katalog zakázaných symbolů, podle kterého orgány činné v trestním řízení postupují.

[6] S touto přesvědčivou a komplexní argumentací se stěžovatel arci nijak nevypořádal a nevyšvětlil, v čem a proč se okresní soud ve svém rozhodnutí zmýlil.

## III.

[7] Napadené usnesení však přesto za správné pokládat nelze, neboť soud jím věc postoupil k dalšímu řízení přestupkovému orgánu, aniž by se zabýval otázkou, o který přestupek by se mělo jednat. Vzhledem k tomu, že žalovaný skutek spočívá ve veřejném vystavování symboliky rozpuštěné *Dělnické strany* a žádný přestupek, pod jehož skutkovou podstatu by takové jednání bylo možno podřadit, neexistuje, bylo na místě rozhodnout o zproštění obžaloby, nikoli o postoupení věci.

[8] Jak vyplývá z ustanovení § 222 odst. 2 trestního řádu, tento postup přichází v úvahu, jestliže zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako přešupek nebo kárné provinění, o nichž je tento orgán příslušný rozhodovat. Tak tomu však v daném případě není a postoupení přešupkovému orgánu podle tohoto ustanovení je proto vyloučeno.

#### IV.

**Ze všech těchto důvodů obžalování navrhuji, aby stížnostní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.**

V XXX dne 5. prosince 2014

*David K.*

*Lucie Š.*